

הננו נוסעים לספר יציאת מצרים ולערוך הסדר על יד קברות פרעה. אך יציאת מצרים לאו דוקא, יוחר נכון יציאת ירושלים. זה חמשה ימים שאנו באלכסנדריה. יצאנו מיפו באניה איטלקית ביום ז' ניסן לפנוח ערב ולמחרתו הגענו לאלכסנדריה של מצרים. סלבד ארבעה הסגורשים נסעו רק יהודים אחדים, בעיקר ספרדים. כשרק נכנסנו לחוף חתום שלטונה של מצרים נאסרנו. מא"י גורשנו בחור מתנגדי האנטרסים העותמנים וכאן נאסרנו על קוחסניותנו. העמדו שוטרים מיוחדים לשמרנו ואסרו עלינו לבוא בדברים עם מי שהוא.

ע"ד בואנו נודע חיכך בעיר והעסקנים השתדלו אצל הרשות לחלצנו מהמאסר. בסיוע הקונסול האמריקני, שהבאנו לו מכתב מהקונסול האמריקני שבירושלים - עלה סוף סוף הדבר ובט' ניסן בשעה ארבע החירו לנו לעלות על החף. אחרי בדיקה מעולה, בבית המכס הפרישו מתוך ספרי את התרכיז והניחו אותם לבקרת. בבית המכס פגשנו אלכסנדר וחמדה. אחרי גמר כל הפורמליות ונסילת הקרבות מאח יור, בשבילנו של א נהערב בפוליטיקה וכדומה - הוצאנו סוף סוף לחפש גמור - אחרי שני חדשים של מאסר והשגחת הסמטה.

נכנסנו להוטל של הנילוס - הוטל רגיל של כרך, המחירים הגונים - 5 פ. ליום רק בעד החדר. פה מתאכסנים הרבה משלנו. כאן גם המשרד של הועד הזמני. למטה "חל-אביב" - ביח אכל בדרך.

משני עברי הרכבה מישור, פחאום מצד ימין לצועה מים - הראש
הנילוס זהו - לא רחבה ביותר. עוד מעט וגם מצד השמאלי
משחרעה רצועה מימית - הדומה יותר לשפך בצה. הרצועה מימין
הולכת פחאום ומחרחבת ומרחוק מנצנצת סירת מרשים. רוח קרירה
מנשבת והאפק מכסה עבים. רק אילנות הדקלים מזכירים שבארץ
טרופית אנו עוברים.

כפר ערבי סבחי חמר ומטמורית - הילכו אצלנו . . .
רצועה המים נעלמה ומשני העברים מישור שטוח. תחנה אובה-
חורשית. השדות חרושים יפה יפה, ערוגות ערוגות ותעלות מים
עוברות ומשקות האדמה. שוב מופיעים המים ומים כעין החול;
שוב בצוח. בצוח שנתיבשו ושוב מישור; דומה כאילו נלחמה
האדמה במים, פעם מנצחה זו ופעם כובשים אלה. הנה משחירה
משמאל חורשה ומוריקים שדות. עסק. ראמים רועים באחו, וכפרי
בתי חמר צהובים מזכירים מולדת . . .

הגענו לחתנה בתים גדולים בסגנון חצים כפרי
וחצים עירוני.

בשעה חשע היגענו לדמנהור, עירה הגונה בנויה משני
עברי הרכבה. נגש אלי ערבי מוכר עהונים ומפציר בי לקנות
העתון. עתון טוב, הוא אוסר, יש בו ידיעות מחרכית. הוא
מכיר על פי הפס שלי שבאהי מחרכית.

חתנה ספה אל מלוך. נחל צר אך שופף משמאל בהקבל
לפסי הברזל. המים עזים ומפכים מימיתם בשיא גלים. התעלות

חוצות את השדות. הפלחים עובדים בשדה. חורשים בראמים ובשרים.
סוסים לא נראים כלל.

תחנת טוח
שעה 1 אחת"צ

יצאנו מאלכסנדריה בשעה 7^{3/4} וכבר השעה אחת וקהירו
עדיין לא נראית. הגידו לנו בשלש שעות נבוא למחוז הפצנו.
כשבאנו לרכבה ולא מצאנו את אלכסנדר שהתעתד לנסע יחד איתנו
היינו בטוחים שאחר את הרכבת. פתאום נודע לנו בחצי הדרך -
כשהגיעה שעת עשר ואנו סברנו שכבר הגענו לקהירו - שאנו בעצמנו
אחרנו את הרכבת הרצויה ברבע שעה, אותה הרכבת המגיעה באמת
במשך שלש שעות לקהירו, וכנראה שאלכסנדר נסע ברכבה זו.
והנה עוברות השעות וכאילו אין קץ לנסיעתנו. רכבתנו משרכת
לאט לאט את דרכה, עומדת וססחינה הרבה זמן בכל תחנה, והנוף
חד-הגון - סתחיל כבר להלאות ולשעם את הראיה.

תחנת כליוב
שעה 1^{1/2}

סרחוק נראים כבר החולות. הים הצהב של מדבר אפריקה.
סרחוק מאפילים צללי גבעות - האין זה צל הרים כהריסו ארי-
חול סחורים בקצה האפק והדקלים מזדקפים וארבות העשן של הפבריקות
הבנויות פה ושם מוזרות כל כך בחוף ציור נוף זה.

והנה נראית העיר הסעטירה - קהירו. עור רגעים אחדים
ואנחנו בלב מצרים.

שעה 2, אנחנו בעיר.